

YMPÄRISTÖMINISTERIÖN ASETUS KYMENLAAKSON MAAKUNNAN LUONNONSUOJELUALUEISTA

1. Tausta

Asiassa on kysymys pääosin Kymenlaakson maakunnassa sijaitsevien, valtion hallinnassa olevien valtakunnallisiin suojeluohjelmiin tai Natura 2000 -verkostoon kuuluvien sekä eräiden muiden valtiolle luonnonsuojelutarkoituksiin hankittujen alueiden perustamisesta luonnonsuojelualueiksi. Kokonaisuuteen sisältyy 11 Iitin kuntaan sijoittuvaa aluetta, jotka valmistelun alkaessa kuuluivat Kymenlaakson maakuntaan, mutta 1.1.2021 alkaen sijoittuvat Päijät-Hämeen maakuntaan (VNp maakunnista 978/2019).

Alueet perustetaan luonnonsuojelulain 17 §:ssä tarkoitetuiksi muiksi luonnonsuojelualueiksi. Tällä ympäristöministeriön asetuksella perustetaan lain 17 § 1 momentin nojalla ne alueet, joiden pinta-ala on enintään 100 hehtaaria. Sitä suuremmat alueet perustetaan valtioneuvoston asetuksella.

Kymenlaakson luonnonsuojelualueiden perustaminen on osa valtakunnallista säädösvalmistelua, jolla saatetaan voimaan usean vuosikymmenen kuluessa luonnonsuojelutarkoituksiin hankituilla tai varatuilla valtion alueilla luonnonsuojelulain mukaiset rauhoitussäännökset. Metsähallitus on valmistellut ympäristöministeriön ja sen asettaman säädösvalmistelutyöryhmän ohjauksessa alueiden suojelun toteuttamista.

Tämän ehdotuksen mukaisella ympäristöministeriön asetuksella perustettavat luonnonsuojelualueet sijaitsevat Miehikkälän, Pyhtään ja Virolahden kuntien sekä Haminan, Kotkan ja Kouvolan kaupungin alueella. Perustettavista suojelualueista 11 sijaitsee Päijät-Hämeen maakunnassa Iitin kunnassa.

Valmistelun alkuvaiheessa on kuultu maakunnallisia ja paikallisia sidosryhmiä. Keskusteluissa on kartoitettu muun muassa maakuntaliiton, kuntien, riistahallinnon, metsästyssseurojen sekä luonnonsuojelujärjestön näkemyksiä alueiden perustamisesta.

2. Perustettavien luonnonsuojelualueiden tarkoitus ja sisältö

Asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla toteutetaan osaltaan valtakunnallisten suojeluohjelmien, Natura 2000 -verkoston ja eräiden muiden suojelutarkoituksiin osoitettujen valtion alueiden suojelutoimenpiteet Kymenlaakson maakunnan alueella. Suojelualueiden perustamisen tarkoituksena on säilyttää nämä alueet luonnontilaisina ja turvata niiden ekosysteemien häiriötön kehitys, tarvittaessa myös ennallistamalla muuttuneita luonnonympäristöjä tai hoitamalla luonnonhoitoa vaativia kohteita.

Erityisinä suojelutavoitteina Natura 2000 -verkostoon kuuluvilla alueilla on myös niiden suojeluperusteina olevien luontotyyppien ja niille tyypillisen lajiston sekä muiden suojeluperusteina olevien lajien ja niiden elinympäristöjen suojelu, lisääminen ja parantaminen.

Alueet palvelevat jatkossakin opetustarkoitusta sekä omatoimista retkeilyä, luonnon harrastusta ja tutkimusta. Alueiden perustaminen tukee myös luonnonvarojen kestävästä hyödyntämisestä kuten luontomatkailua, jokamiehen oikeuksin tapahtuvaa marjastusta ja sienestystä sekä säännellysti myös metsästystä.

Tällä asetuksella perustetaan 60 luonnonsuojelualuetta, joiden pinta-ala on yhteensä noin 1 200 hehtaaria. Pinta-alasta noin 40 hehtaaria on vesialueita. Samanaikaisesti annettavalla valtioneuvoston asetuksella on lisäksi tarkoitus perustaa 10 luonnonsuojelualuetta, jotka ovat yhteispinta-alaltaan noin 2 200 hehtaaria.

3. Alueiden luonnonsuojelulliset perusteet

Luonnonsuojelualueiden perustamisella turvataan valtakunnallisten suojeluohjelmien alueiden, METSO -ohjelman puitteissa valtiolle hankittujen alueiden sekä eräiden muiden luonnonsuojelutarkoituksiin osoitettujen alueiden luonnonarvojen säilyminen.

Natura 2000 -verkostoon kuuluvilla alueilla asetuksella toimeenpannaan alueiden suojelutavoitteita vastaava suojelu luonto- ja lintudirektiivin (1992/43/ETY ja 2009/147/EC) edellyttämällä tavalla. Luontodirektiivin mukaisten luontotyyppien ja niille ominaisten lajiston kannalta alueet ovat tärkeitä metsä-, suo- ja kosteikko-luonnon suojelemiseksi. Linnuston kannalta tärkeillä SPA-alueilla keskitytään kullekin alueelle ominaisen linnuston elinolosuhteiden turvaamiseen. Natura 2000 -alueiden suojelutavoitteina ovat luontotyypit ja lajit ilmenevät tarkemmin Natura 2000 -tietokannasta.

Tällä asetuksella perustettavat luonnonsuojelualueet kuuluvat Etelä-Karjalan, Etelä-Savon, Etelä-Hämeen ja Uudenmaan eliömaakuntiin. Metsäkasvillisuuden mukaan luokiteltuna alue kuuluu eteläboreaaliseen vyöhykkeeseen. Suokasvillisuusvyöhykkeiltään alue kuuluu viettoketaisiin ja kilpiketäisiin.

Perustettavilla alueilla suojellaan Kymenlaakson soita, vanhoja metsiä ja lehtoja. Ympäristöministeriön asetuksella Kymenlaaksoon perustetaan 60 luonnonsuojelualuetta.

Perustettaviin kohteisiin kuuluu merkittävässä määrin Kymenlaakson Natura 2000 -verkoston alueita. Perustettavista luonnonsuojelualueista 19 sisältyy Natura 2000 -verkostoon joko kokonaan tai osittain. Natura 2000 verkoston kohteisiin kuuluu osiltaan myös kansallisten suojeluohjelmien kohteita: lehtoja (5 aluetta), vanhoja metsiä (3 aluetta), soita (2 aluetta) ja yksi lintuvesi, Kirkkojärven luonnonsuojelualue.

Perustettavista luonnonsuojelualueista erityisesti metsäluonnon suojelualueita ovat Kukkomäen metsän, Palanneenmäen, Tervajärven rotkon ja Mustalammen metsän luonnonsuojelualueet. Ne muodostuvat lajistoltaan ja rakenteeltaan erilaisista vanhan

metsän alueista. Ne ovat erittäin merkittäviä luontodirektiivin ensisijaisesti suojeltavan luontotyypin, boreaaliset luonnonmetsät (9010), suojelun kannalta, ja niitä täydentävät erilaiset puustoiset suot (91D0) ja boreaaliset lehdot (9050), joista myös puustoiset suot on luontodirektiivin luontotyyppinä ensisijaisesti suojeltava. Vuurtinsuon ja Korpijärvenojan luonnonsuojelualue on laaja ja edustava boreaalisten metsien (9010), soiden (puustoiset suot 91D0 ja vaihettumis- ja rantasuot 7140), pienvesien ja kallioalueiden muodostama kokonaisuus, jossa on korkeuseroja ja maisemallisia arvoja. Siellä on myös luontodirektiivin lajit korpahohtosammal ja liito-orava.

Keltin ja Ahkojan rantalehtojen, Ritin lehtokorven ja Kaalijoen, Pyydysmäen ja Saviojan taponlehtilehtojen luonnonsuojelualueet ovat arvokkaita lehtokohteita. Taponlehdot ovat reheviä lehtoja edustavimmillaan Kaakkois-Suomessa ja kasvillisuus on niissä poikkeuksellisen hyvin kehittyntä. Kohteilla kasvaa vain viidestä paikasta Suomessa luonnonvaraisena tavattua taponlehteä. Boreaalisia lehtoja esiintyy pienialaisina myös useilla muillakin perustettavilla luonnonsuojelualueilla.

Soiden osalta merkittäviä ovat Suurisuon ja Rajajärven sekä Kauriosuon luonnonsuojelualueet. Rajajärven ja Suurisuon alueella on harvinaisia, reheviä suoluontotyyppisiä (mm. letot (7230) ja puustoiset suot (91D0) kuten korvet ja nevarämeet) ja niihin liittyvää vaateliasta ja monipuolista kasvilajistoa kuten punakämmekä. Kauriosuo on laaja (96,3ha) alue, jossa on keidassoita (7110). Luonnonsuojelualueiden suot ovat pääsääntöisesti säilyneet ydinosiltaan ojittamattomina.

Rainionmäen ja Sammalsuon pellon luonnonsuojelualueella on merkitystä luontodirektiivin lajien (kirjoverkkoperhonen ja liito-orava) suojelun kannalta.

Perustettaviin kohteisiin sisältyy paljon Etelä-Suomen metsien monimuotoisuus eli Metso-ohjelmassa valtion omutukseen hankittuja alueita (35 kpl). Nämä ovat Metso-ohjelman linjausten mukaisesti yleisimmin runsaslahopuustoisia kangasmetsiä, mutta mukana on myös muita luontotyyppisiä kuten soita ja lehtoja. Useilla alueilla esiintyy myös liito-oravaa. Laajimpia Metso-ohjelman kohteita ovat Kellokankaan (64,6 ha) ja Vainion (55,4 ha) luonnonsuojelualueet.

Vaikka useat perustettavista alueista ovat pinta-alaltaan pieniä, niillä on arvokasta luontoa ja merkitystä monimuotoisuuden ylläpitämisessä. Kokonaisuutena nämä Kymenlaakson maakunnan luonnonsuojelualueet yhdessä valtioneuvoston asetuksella perustettavien luonnonsuojelualueiden kanssa edustavat monipuolisesti Kymenlaakson alueen luontoa. Alueet täyttävät luonnonsuojelulain 10 §:n tarkoittamat yleiset edellytykset luonnonsuojelualueen perustamiseksi.

Tarkempi erittely suojelualueiden kohdentumisesta eri luonnonsuojeluohjelmiin ja Natura 2000 -verkostoon ilmenee muistion liitetaulukosta 1.

4. Rauhoitussäännökset sekä hoidon ja käytön tavoitteet

Ympäristöministeriön asetuksella perustettavat alueet ovat lain 17 §:ssä tarkoitettuja muita luonnonsuojelualueita. Niillä tulisivat pääsääntöisesti voimaan

luonnonsuojelulain 17 a §:n 1 momentista johtuen lain 13–15 §:ssä säädetty rauhoitussäännökset. Asetukseen otettaisiin näitä koskevat viittaussäännökset.

Luonnonsuojelulain 13 §:ssä todetaan luonnonsuojelualueilla kielletyt toimet. Kiellettyä sen mukaan olisi: 1) rakennusten, rakennelmien tai teiden rakentaminen, 2) maa-ainesten, kaivos-kivennäisten ottaminen ja maa- tai kallioperän vahingoittaminen, 3) ojittaminen, 4) sienien, puiden, pensaiden tai muiden kasvien tai niiden osien ottaminen tai vahingoittaminen, 5) luonnonvaraisten selkärankaisten eläimien pyydystäminen, tappaminen tai hätyyttäminen tai niiden pesien hävittäminen sekä selkärangattomien eläimien pyydystäminen tai kerääminen, 6) muutkin toimet, jotka vaikuttaisivat epäedullisesti alueen luonnonoloihin, maisemaan tai eliölajien säilymiseen.

Lain 14 § sisältää poikkeukset 13 §:ssä kielletyistä toimista. Sallittua olisi: 1) alueen hoitoa, valvontaa, tutkimusta, yleisön opastamista, retkeilyä ja alueeseen tutustumista varten tarpeellisten rakennusten, rakennelmien ja polkujen rakentaminen, entistäminen ja kunnostaminen, 2) luonnonympäristöjen ja perinneluontotyyppien hoitaminen ja ennallistaminen sekä alueen luontaisen kehityksen palauttaminen, 3) alueen opastustoiminnan kannalta tarpeellisen tien rakentaminen, 4) marjojen ja hyötysienien poimiminen, 5) kalastaminen kalastuslain (379/2015) 7 §:ssä säädettyjen yleiskalastusoikeuksien mukaisesti, 6) poronhoitolain mukainen poronhoito, 7) alueella olevien teiden, sähkö- ja puhelinlinjojen sekä niihin liittyvien laitteiden käyttäminen ja kunnostaminen, 8) merenkulun turvalaitteiden ja vesistön kulkuväylien kunnostaminen sekä vähäiset turvalaitteiden edellyttämät raivaukset, sekä 9) kartoitus ja maanmittaustyöt. Lisäksi alueella saadaan tilanteen niin vaatiessa ryhtyä pelastuspalvelun, palontorjunnan, rajavalvonnan, eläintautien vastustamisen sekä eläinsuojelun edellyttämiin välttämättömiin toimenpiteisiin.

Luonnonsuojelulain 15 §:än sisältyvät luvanvaraiset poikkeukset 13 §:n rauhoitussäännöksistä. Metsähallitus voi alueen haltijaviranomaisena kyseisen lainkohdan nojalla antamallaan luvalla sallia alueen perustamistarkoitusta vaarantamatta: 1) tutkimusta tai muuta tieteellistä tarkoitusta tai opetusta varten eläinten pyydystämisen tai tappamisen, sienien, kasvien tai niiden osien, eläinten pesien ja kivennäisnäytteiden keräämisen, 2) vieraslajeista aiheutuvien riskien hallinnasta annetussa laissa tarkoitettujen vieraslajien tai haitallisten vieraslajien sekä, jos laji on tullut liian runsaslukuseksi tai käynyt muutoin vahingolliseksi, muidenkin kasvi- tai eläinlajin yksilöiden lukumäärän vähentämisen, 3) sellaisten pyyntiluvanvaraisten riistaeläinlajien yksilöiden, jotka suojelualueen ulkopuolella aiheuttavat ilmeisen uhan ihmisen turvallisuudelle tai omaisuudelle aiheutuvasta merkittävästä taloudellisesta vahingosta, poistamisen, 4) alueelle kaatuneen riistaeläimen haltuun ottamiseen, 5) kalastamisen muutoinkin kuin kalastuslain 7 §:ssä tarkoitettulla tavalla, 6) poronhoitoon liittyvien rakennusten ja rakennelmien rakentamisen, 7) geologisen tutkimuksen ja malminetsinnän, 8) ilma-aluksella laskeutumisen, 9) muidenkin kuin 14 §:n 1 kohdassa tarkoitettujen rakennusten ja rakennelmien entisöinnin ja kunnostamisen.

Lisäksi Metsähallitus voi suojelualueen haltijaviranomaisena 15 §:n 2 momentin nojalla sallia hirvenajon metsästyksen yhteydessä. Tämä mahdollistaa perustettavien suojelualueiden sisällyttämisen jatkossakin perinteisiin hirvenmetsästysalueisiin, mikäli alueita vuokranneet seurat näin haluavat.

Lain 15 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti Metsähallitus voi sallia vierasperäisten eläinlajien yksilöiden vähentämisen. Siten minkin ja supikoiran ja muidenkin vieraslajien metsästäminen on kaikilla perustettavilla alueilla mahdollista alueen haltijaviranomaisen luvalla.

Luvanvaraiset poikkeukset voivat luonnonsuojelulain 15 § 1 momentin 2 kohdan mukaisesti liittyä myös muunkin liikaa lisääntyneen tai vahingolliseksi osoittautuneen lajin yksilöiden vähentämiseen tai 3 kohdan mukaisesti suojelun alueen ulkopuolella aiheutuvan turvallisuus- tai vahinkouhan torjumiseksi tarpeelliseen pyyntiluvanvaraisen riistaeläimen yksilöiden poistamiseen.

Asetuksen valmistelun yhteydessä maakunnallisten ja paikallisten tahojen kanssa käydyissä keskusteluissa ovat nousseet esiin erityisesti metsästyksen liittyvät kysymykset. Metsähallitus on vuokrannut kyseisiä luonnonsuojelun alueiden perustamista varten valtiolle hankittuja alueita pääosin hirvieläinten metsästyksen, ja vaihtelevasti myös muun riistan metsästyksen. Tehtyjä vuokrasopimuksia ja lupaehtoja on asetuksen antamisen yhteydessä tarpeen tarkistaa vastaamaan luonnonsuojelun alueita koskevia säännöksiä. Suojelun alueiden perustaminen ei kuitenkaan merkitse sitä, että alueiden käyttö metsästyksen kokonaan estyisi, kuten edellä on kuvattu. Asetukseen otettaisiin voimaantuloa koskevaan 4 §:ään siirtymäsäännös siitä, että olemassa olevien sopimusten mukainen metsästys voisi jatkua rauhoitusmääräysten estämättä 31.7.2023 asti.

Perustettaviin luonnonsuojelun alueisiin sisältyy myös vesialueita. Näillä alueilla on luonnonsuojelulain 14 §:n 1 momentin 5 kohdan nojalla sallittua kalastaa kalastuslain 7 §:ssä säädettyjen yleiskalastusoikeuksien mukaisesti. Luonnonsuojelulain 15 §:n 1 momentin nojalla on lisäksi Metsähallituksen luvalla mahdollista kalastaa muutoinkin kuin kalastuslain 7 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

Perustettavilla suojelun alueilla on sähköjohtoja ja käytössä olevia teitä. Luonnonsuojelulain 14 §:n 1 momentin 7 kohdan mukaisesti luonnonsuojelun alueella olevien teiden ja sähkölinjojen käyttäminen ja kunnostaminen on suojelun alueella sallittua. Uusien teiden rakentaminen on kiellettyä.

Muun luonnonsuojelun alueen perustamisasetuksella voidaan lain 17 a §:n 5 momentin nojalla sallia muun muassa tien, johdon ja kaapelin rakentaminen, ojan kaivaminen ja muu vastaava toimenpide, jos toimenpiteet eivät vaaranna alueen perustamistarkoitusta.

Luonnonsuojelun alueiden ympärillä olevien alueiden kuivatustarpeisiin liittyen saattaa useilla alueilla olla tarpeen johtaa vesiä myös suojelun alueille tai niiden kautta. Sen vuoksi asetuksen 3 §:n 2 momentin 1 kohtaan sisällytetään tätä varten olemassa olevien ojien välttämättömän ylläpidon ja kunnostamisen salliva säännös. Käytännössä tällaisten toimenpiteiden yksityiskohdista on aina tarpeen sopia Metsähallituksen kanssa. Toimenpiteitä suunniteltaessa tulee lisäksi noudattaa, mitä luonnonsuojelulain 10 luvussa säädetään Natura 2000 –verkostoon liittyen.

Eräät asetuksella perustettavat luonnonsuojelun alueet sijaitsevat rautatien tai maanteiden läheisyydessä, minkä vuoksi asetuksen 3 §:n 2 momentin 2 kohdassa sallittaisiin rautatien ja maanteiden käytön ja kunnossapidon sekä

liikenneturvallisuuden kannalta välttämättömät toimet ratalaissa (110/2007) ja maantielaisissa (503/2005) tarkoitetuilla rautatien ja maantien suoja-alueilla.

Asetuksen 3 pykälän 2 momentin 3 kohdassa sallittaisiin olemassa olevien vesijohtojen ja viemärien ylläpitoon liittyvät toimenpiteet Huumanpohjan, Röykymäen, Kauriosuon ja Suomäen luonnonsuojelualueilla.

Tervajärven rotkon luonnonsuojelualueella sijaitsee sopimusperusteinen Pohjois-Kymenlaakson Moottorikelkkailijat ry:n ylläpitämä moottorikelkkaura, jonka ylläpitoon liittyvät toimet sallittaisiin asetuksen 3 §:n 2 momentin 4 kohdassa.

Kuvourin luonnonsuojelualueella sijaitsee liikenneviraston käytössä oleva masto ja tutka, joiden ylläpitoon liittyvät toimet sallittaisiin asetuksen 3 §:n 2 momentin 5 kohdassa.

Puolustusvoimilla on käyttöoikeus alueeseen Haukkavuoren, Kauriosuon ja Vahtermäen kallionaluslehdon luonnonsuojelualueilla, joilla tapahtuva harjoitus- ja koulutustoiminta sallittaisiin asetuksen 3 §:n 2 momentin 6 kohdassa. Suojelualueilla sallittava harjoitus- ja koulutustoiminta kattaa myös mahdollisen puolustusvoimien toiminnan kehittämisen.

Kaalijoen, Pyydysmäen ja Saviojan taponlehtilehtojen, Keltin ja Ahkojan sekä Mutiansaaren luonnonsuojelualueilla sijaitsee yleisessä käytössä olevia ulkoilu- ja hiihtoreittejä sekä taukopaikka, joiden ylläpitoon ja kunnostamiseen liittyvät toimet on sallittu suoraan luonnonsuojelulain 14 §:n 1 momentin 1 kohdassa.

Luonnonsuojelulain nojalla suojeltavien alueiden hoidon ja käytön keskeisin tavoite on alueiden säilyttäminen luonnontilaisina siten, että ekosysteemit kehittyvät luonnon omien prosessien mukaisesti ja ihmisen aiheuttamat häiriöt ovat mahdollisimman vähäisiä. Suurimmalla osalla Kymenlaakson maakunnan alueista tämä on riittävä toimenpide suojeluarvojen turvaamiseksi.

Eräillä alueilla on kuitenkin ennallistamis- tai luonnonhoitotarvetta, esimerkiksi reunoiltaan ojitettuja soita sekä hoitoa vaativia lehtoja, joista on tarpeen raivata alikasvosta. Lehtojen ja uhanalaisten tai muuten erityisten lajien elinympäristöjen hoito vaativat toistuvia toimenpiteitä.

Luontoarvojen turvaamisen lisäksi tavoitteena perustettavilla luonnonsuojelualueilla on luontoarvot huomioivan virkistyskäytön mahdollistaminen. Alueilla on nähtävyyksisarvoja ja ne ovat luonnossa liikkumisen ja luonnonhavainnoinnin kohdealueita. Alueet tukevat myös kestävän luontomatkailun kehittämistä.

Ennallistamisen ja luonnonhoidon sekä virkistyskäytön ja luontomatkailun tarpeita voidaan tarkastella tarkemmin alueita koskevissa hoidon ja käytön suunnitelmissa sekä yksityiskohtaisemmissa toimenpidesuunnitelmissa.

5. Ehdotuksen hallinnolliset ja taloudelliset vaikutukset

Kaikki Kymenlaakson luonnonsuojelualueet ovat valtion omistuksessa ja siirtyneet tai siirtymässä Metsähallituksen hallintaan ja hoitoon, eikä suojelualueiden

perustaminen aiheuta erityisiä hallinnollisia vaikutuksia. Toiminnallisena yksikkönä toimii Metsähallituksen Luontopalvelut.

Uusien luonnonsuojelualueiden perustaminen aiheuttaa sekä investointiluonteisia kustannuksia että vuotuisia alueiden hallintaan ja hoitoon liittyviä kuluja. Edellisiä ovat muun muassa maanmittaustoimitusten, mahdollisen luonnonsuojelualueiden merkinnän, luonnonsuojelullisten perusselvitysten ja palvelurakenteiden rakentamisen aiheuttamat kustannukset, jotka olisivat arviolta noin 75 000 euroa. Vuotuisia kustannuksia aiheutuu muun muassa palvelurakenteiden hoidosta, opastuksesta sekä alueiden luonnon ja käytön seurannasta sekä valvonnasta. Näiden kulujen arvioidaan olevan noin 5 000 euroa vuodessa. Investointi- ja vuotuiset ylläpitokulut eivät sisällä hallintokuluja. Kulut katetaan valtiontalouden kehyspäätöksessä hyväksytyjen määrärahojen puitteissa.

Alueita koskevia metsästysvuokrasopimuksia koskevat muutokset asetusta vastaavaksi aiheuttavat Metsähallituksessa hallinnollisia toimenpiteitä, mitä varten asetukseen otettaisiin siirtymäaika asetuksen voimaan tullessa voimassa olevien sopimusten mukaisen metsästyksen jatkumisesta 31.7.2023 saakka.

6. Lausunnot

Valmistelun alkuvaiheessa on kuultu maakunnallisia ja paikallisia sidosryhmiä. Keskusteluja on käyty kaikkiaan 20 tilaisuudessa, joissa on kartoitettu mm. maakuntaliiton, kuntien, luonnonsuojelujärjestöjen, riistahallinnon ja metsästysseurojen näkemyksiä alueiden perustamisesta. Lisäksi on järjestetty erillinen virtuaalinen yleisötilaisuus.

7. Voimaantulo

Asetus ehdotetaan tulemaan voimaan 1 päivänä xkuuta 2022. Voimaantuloa koskevan 4 §:n 3 momenttiin sisältyy siirtymäsäännös, jonka nojalla nykyisten metsästysvuokrasopimusten mukainen metsästys alueilla voi jatkua 31.7.2023 saakka. Vuokrasopimusten uusiminen käynnistetään välittömästi asetusten tultua voimaan. Lähtökohtana sopimusten uusimiselle on metsästyksen jatkuminen luonnonsuojelulain 15 §:n mukaisen poikkeuslupajärjestelmän mahdollistamissa puitteissa.

Taulukko 1. Ympäristöministeriön asetuksella perustettavien luonnonsuojelualueiden pinta-alat ja sijoittuminen Natura 2000 -verkostoon ja kansallisiin suojeluohjelmiin tai -päätöksiin.

Nimi	Pinta-ala, ha	Maa, ha	Vesi, ha	Natura 2000 -verkosto		Kansallinen suojeluohjelma- tai päätös	Natura 2000 pinta-ala, ha	Ohjelma tai METSO pinta-ala, ha	Muu pinta-ala, ha
				Tunnus	Tyyppi				
Jänisahon LSA	34,1	34,1	0,0						34,1
Kirkkojärven LSA	3,1	3,1	0,0	FI0403001	SPA	LVO050119	3,1	3,1	0,0
Kuvourin LSA	6,3	6,0	0,4			METSO		6,3	0,0
Mustasaarenmaan LSA	40,0	40,0	0,0			METSO		40,0	0,0
Palanneenmäen LSA	37,7	37,7	0,0	FI0403003	SAC		37,7		0,0
Portimon LSA	20,0	20,0	0,0			AMO050365		18,8	0,0
Rajavuoren LSA	15,5	15,5	0,0			METSO		15,5	0,0
Haavemäen LSA	3,3	3,3	0,0			METSO		3,3	0,0
Kaalijoen, Pyydysmäen ja Saviojan taponlehtilehtojen LSA	38,4	38,4	0,0	FI0404002	SAC	LHO050130 LHO050129 LHO050128	33,9	34,2	3,0
Kellarivuoren LSA	14,2	14,2	0,0			METSO		14,2	0,0
Kukkomäen metsän LSA	15,0	15,0	0,0	FI0404008	SAC	AMO050353	14,9	14,6	0,0
Letkavuoren LSA	23,3	23,3	0,0			METSO		23,3	0,0
Löllänvuoren LSA	30,6	30,5	0,1			METSO		30,6	0,0
Metsälinnan LSA	9,0	9,0	0,0			METSO		9,0	0,0
Metsälän LSA	6,3	6,3	0,0			METSO		6,3	0,0
Paimentytön LSA	7,6	7,6	0,0			METSO		7,6	0,0
Pöytähongan LSA	14,3	14,3	0,0						14,3
Savilahden LSA	5,9	5,9	0,0			METSO		5,9	0,0
Haukkavuoren LSA	23,7	23,7	0,0	FI0416001	SAC		1,2	0,0	22,5

Huumanpohjan LSA	43,5	9,1	34,4						43,5
Koivusaaren LSA	12,1	12,1	0,0			METSO		12,1	0,0
Kolisevan LSA	14,6	14,6	0,0			METSO		14,6	0,0
Mäyrälän LSA	2,4	2,4	0,0			METSO		2,4	0,0
Suurisuon ja Rajajärven LSA	20,4	20,4	0,0	FI0408005	SAC	SSO050139	12,5	11,4	0,0
Alastalon LSA	8,4	8,4	0,0			METSO		8,4	0,0
Haaranojan LSA	11,9	11,9	0,0			METSO		11,9	0,0
Junkkarinvuoren LSA	8,2	8,2	0,0	FI0401010	SAC		8,2		0,0
Kaipiaisten lähdelehdon LSA	3,8	3,8	0,0			LHO050127		3,7	0,0
Kauriosuon LSA	96,7	96,7	0,0	FI0424002	SAC	SSO050156	8,0	26,2	62,8
Keltin ja Ahkojan rantalehtojen LSA	11,8	11,8	0,0	FI0410001	SAC	LHO050138	10,8	0,0	0,0
Kuusinsaaren LSA	4,7	4,7	0,0			METSO		4,7	0,0
Mutiansaaren LSA	30,0	29,8	0,2	FI0406008	SAC		29,4		0,0
Peltolan LSA	8,2	8,2	0,0			METSO		8,2	0,0
Pykälöstön LSA	12,8	12,8	0,0			METSO		12,8	0,0
Rainionmäen ja Samsuon pellon LSA	39,3	39,3	0,0	FI0401012	SAC		39,3		0,0
Ritin lehtokorven LSA	4,3	4,3	0,0			LHO050133		4,1	0,0
Röykynmäen LSA	8,5	8,5	0,0	FI0424013	SAC		8,5		0,0
Salonsaaren LSA	39,2	39,1	0,0			METSO		39,2	0,0
Sikkolammen metsän LSA	7,4	7,4	0,0			METSO		7,4	0,0
Somuranmäen LSA	14,7	14,7	0,0	FI0424005	SAC		14,2	14,7	0,0
Soramäen LSA	4,3	4,3	0,0	FI0424002	SAC	HSO050057 METSO	0,9	4,3	0,0
Suomäen LSA	30,3	30,3	0,0			METSO		30,3	0,0

Syrjälän LSA	3,5	3,5	0,0			METSO		3,5	0,0
Tammirannan LSA	12,0	12,0	0,0	FI0410002	SAC		1,8		10,3
Tervajärven rotkon LSA	30,8	30,7	0,0	FI0406007	SAC		29,7		0,6
Tuonsaarenvierun LSA	11,5	11,5	0,0			METSO		11,5	0,0
Uunolan LSA	16,0	16,0	0,0			METSO		16,0	0,0
Vahtermäen kallionaluslehdon LSA	6,7	6,7	0,0	FI0409003	SAC	LHO050148	6,7	1,5	0,0
Vainion LSA	55,4	55,4	0,0			METSO		55,4	0,0
Valkialamminmäen LSA	9,8	9,8	0,0						9,8
Vehkojan LSA	8,9	8,9	0,0			METSO		8,9	0,0
Vuurtinsuon ja Korpijärvenojan LSA	96,7	92,4	4,3	FI0406001	SAC	AMO050354 AMO050355	84,1	30,6	12,6
Ylätalon LSA	20,1	20,1	0,0			METSO		20,1	0,0
Kellokankaan LSA	64,6	64,6	0,0			METSO		64,6	0,0
Koppelmäen LSA	5,6	5,6	0,0			METSO		5,6	0,0
Mustalammen metsän LSA	39,0	38,7	0,3	FI0414010	SAC		39,0		0,0
Patamäen LSA	20,2	20,2	0,0			METSO		20,2	0,0
Puttoin LSA	10,8	10,8	0,0			METSO		10,8	0,0
Degerbergetin LSA	22,3	22,3	0,0			METSO		22,3	0,0
Siltasenkankaan LSA	14,5	14,5	0,0			METSO		14,5	0,0

Käytetyt lyhenteet:

LSA = luonnonsuojelualue

AMO = vanhojen metsien suojeluohjelma

LHO = lehtojensuojeluohjelma

LVO = lintuvesien suojeluohjelma

RSO = rantojensuojeluohjelma

SSO = soidensuojeluohjelma

VMA= vanhojen metsien suojeluohjelma

METSO = Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma

SAC= Euroopan yhteisön erityisten suojelutoimien alue

SPA= Euroopan yhteisön erityinen suojelualue

Natura 2000 -verkoston, valtakunnallisten suojeluohjelmien tai METSO-ohjelman toteuttamiseksi valtiolle hankittujen alueiden lisäksi asetukseen sisältyy yllä olevan taulukon sarakkeessa ”muu pinta-ala” olevia alueita seuraavista syistä:

Jänisahon LSA	Suomi 100 -kampanjaan sisältyvä Metsähallituksen suojelukohde (34,1 ha).
Kaalijoen, Pyydysmäen ja Saviojan taponlehtilehtojen LSA	Alueeseen sisältyy noin 3 hehtaaria luonnonsuojeluhankinnan myötä tullutta Natura-verkoston ja ohjelma-alueen ulkopuolista aluetta, joka on Metsähallituksen luontopalveluiden hallinnassa ja varattu luonnonsuojeluun.
Pöytähongan LSA	Valtion perintönä tullut tila, joka täyttää vanhan metsän suojelun kriteerit ja on varattu luonnonsuojelutarkoituksiin (14,3 ha).
Haukkavuoren LSA	Alueeseen sisältyy noin 22,5 hehtaaria Valkmusan kansallispuistoon rajautuvaa Natura-verkoston ja ohjelma-alueen ulkopuolista aluetta, joka on Metsähallituksen luontopalveluiden hallinnassa ja varattu luonnonsuojeluun.
Huumanpohjan LSA	Metsähallituksen luonnonvarasuunnitelman perusteella suojeluun varattu alue (43,5 ha)
Kauriosuon LSA	Alueeseen sisältyy noin 62,8 hehtaaria Natura-verkoston ja ohjelma-alueen ulkopuolisia alueita, joista noin 50 hehtaaria sisältyy soidensuojelun täydennysehdotukseen ja noin 12 hehtaaria on muita luonnonsuojeluun hankittuja Metsähallituksen hallinnassa olevia alueita.
Tammirannan LSA	Alueeseen sisältyy noin 10,3 hehtaaria Natura-verkoston ulkopuolista aluetta, joka on Metsähallituksen hallinnassa ja varattu luonnonsuojeluun.
Tervajärven rotkon LSA	Alueeseen sisältyy noin 0,6 hehtaaria Natura-verkoston ulkopuolista reunametsää, joka on Metsähallituksen hallinnassa.
Valkialamminmäen LSA	Kaavan suojelualuevaraus, Jaalan etelä- ja länsiosan rantayleiskaava (SL-merkintä, 9,8 ha)
Vuurttinsuon ja Korpijärvenojan LSA	Alueeseen sisältyy noin 12,6 hehtaaria luonnonsuojeluhankinnan myötä tulleita Natura-verkoston ja ohjelma-alueen ulkopuolisia niihin rajautuvia alueita, jotka ovat Metsähallituksen hallinnassa ja varattu luonnonsuojeluun.